

Ο Ν Ο Υ Μ Α Σ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ένας λαός, ύπνεται άμα
δειξη πώς δε φοβάται την
αλήθεια—ΨΥΧΑΡΗΣ.

Κάθε γλώσσα έχει τους φυ-
σικούς της κανόνες.
ΒΗΛΑΡΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Η'.

ΑΘΗΝΑ, ΚΕΡΙΑΚΗ 21 ΤΟΥ ΦΕΒΡΑΡΗ 1910

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΖΗΝΩΝΗ ΑΡΙΘ. 2

ΑΡΙΘΜΟΣ 380

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΜΑΣ ΔΑΝΑΛΗΣ. Τετράστιχα.
ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ. Φυλλάδες του Γερο-
δήμου (συνέχεια).
ΛΟΥΚΙΑ ΤΑΚΗ ΛΙΑΔΙΟΥ. Γράμματα από το χωριό
μου—Le Chemineau.
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΤΗΣ. Ίσκιος.
ΕΝΑΣ ΠΑΛΙΟΣ. Τά Σαβατόβραδα του «Νουμά».
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ. Όραμα.
Γ. ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΣ. Προς την κοινωνική επανά-
σταση.
«ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ»—Καταστατικό.
Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ. Μιά απόκριση.
ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ—Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ—ΒΙΒΛΙΟ-
ΓΡΑΦΙΑ—Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ—ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ,

Νιώσαμε πια πως δίχως ειλικρίνεια δε θα μπο-
ρέσουμε να καταφέρουμε τίποτε καλό και αντίκιο.
Και είδαμε πως δε γίνεται μεγαλύτερη ανελικρί-
νεια από το να περιφρονούμε τη γλώσσα της μάνας
μας.
Είδαμε πως είναι ντροπή να κρυβόμαστε και να
ντροπέμαστε τον εαυτό μας αντίς να περηφανευό-
μαστε.
Και ε α ν τ ό σ μ α ς είναι η ζωντανή μας γλώσσα.
Γι' αυτό μαζευτήκαμε κι αποφασίσαμε να μην το
παραδεχόμαστε θεωρητικά μόνον, μα να το κάνουμε
και πράξη.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ

1.—Συσταίνεται Φοιτητική Συντροφιά με
έδρα την Αθήνα και με σκοπό να βοηθήση την
καθιέρωση της ζωντανής Έλληνικής Γλώσσας
σε όλα τα είδη του γραφτού μας λόγου.
2.—Η Συντροφιά διοργανώνει δμυλίες για
το σκοπό της, ζητάει κάθε ζήτημα σχετικό μ'
αυτόν, μοιράζει και τυπώνει κάθε είδος βιβλία
και σε περιοδικό δρισιμένο δείχνει το δρόμο της.
3.—Συντρόφοι ταχτικοί γίνονται μόνον
φοιτητές του Πανεπιστημίου, του Διδασκαλείου
και του Πολυτεχνείου, που προτείνονται από
έναν και τους παραδέχεται ή επιτροπή. Όσοι
 όμως από αυτούς παίρνουν το δίπλωμά τους γί-
νονται συμβουλευτικοί συντρόφοι με τα ίδια
χρέη και δικαιώματα, έξδν από το δικαίωμα να
εκλέγουν και να εκλέγονται.
4.—Οι συντρόφοι είτε στις Έπαρχίες βρι-
σκούνται είτε στο Έξωτερικό έχουν τα ίδια
χρέη και δικαιώματα.

5.—Τη Συντροφιά διευθύνει και κανονίζει
κάθε υπόθεσή της Έπιτροπή από τρεις που μια
φορά το χρόνο—το Νοέβρη—σε γενική συνέ-
λευση την εκλέγουν τουλάχιστο οι μισοί Συν-
τρόφοι από τους βρίσκονται στην Αθήνα.
Μαζί μ' αυτούς εκλέγονται και τρεις άλλοι
αναπληρωματικοί που θ' αντικατασταίνουν τους
από την Έπιτροπή θα τύχαινε ν' απουσιάσουν
από την Αθήνα. Στο τέλος της χρονιάς ή
Έπιτροπή καταθέτοντας το αξίωμά της δίνει
λόγο σε γενική συνέλευση για κάθε της πράξη.

6.—Οι Συντρόφοι πλερώνουν μια δραχμή
το μήνα.

7.—Η Συντροφιά έχει σφραγίδα με τό-
νομα: Φοιτητική Συντροφιά—Αθήνα—1910.

8.—Το Καταστατικό τουτο μπορεί, έξδν
από το πρώτο άρθρο, ναλλαχτή αν το προτεί-
νουν τα τρία τέταρτα, το λιγότερο, από όλους
τους Συντρόφους.

Αθήνα, 17 του Φλεβάρη 1910.

Η Έπιτροπή

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΤ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ φοιτητής Νομικής
ΜΑΝΟΣ ΒΑΤΑΛΑΣ φοιτητής Φιλολογίας
ΜΙΑΤΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑΣ φοιτητής Φιλολογίας

Οι Αναπληρωματικοί

ΚΩΣΤΗΣ Α. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ φοιτητής Γιατρικής
ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΩΤΑΣ φοιτητής Φιλολογίας
ΤΙΜΟΣ Η. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ φοιτητής Γιατρικής

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

I

Όλα τόν δνειρεύονταν πολλν καιρό τόν ήλιο,
χωράφια, δέντρα και βουνά, καιρό ουλοίστά
κ' ένα πρωί σά γέλασε ψηλά στο κορφοβοδν
δλα σάμπως τά έμάγεψε ξυπήσανε ξανθά.

II

Απ' τά νερά, που άσήμισαν, έβγήκε το τραγούδι
κ' οι μυγδαλιές οι λυγρές το έπήρανε σιγά
κ' ένα δεινρι παράμερο που έμάθησε ο Γενάρης
το σιακούει περίλυπο πεσμένο στη λιθιά.

III

Τό παλιμάρι αποβραδς περνούσαν σιοιωμένο
από του λόγγου το στρατί κ' οι ήσυχες έρμιές
κ' οι βράχοι άκουρμάνοντανε το πάλεσαν τά φράξα
το μυρολόι τ' άγραφο μαζί κ' οι κοντουπιές.

ΜΕΜΑΣ ΔΑΝΑΛΗΣ

ΦΥΛΛΑΔΕΣ

ΤΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ*

Θ'

ΔΙΓΕΣ ΜΑΤΙΕΣ

Σηκώθηκε ο πάτερ Άγιος, που νάγιάση το στόμα
του. Πάει, φαίνεται, να χτυπήση το σήμαντρο του
Σπερνού. Άς ξεκινήσουμε παρακάτω, μ' έναν κρυφό
στεναγμό που δεν έχουμε κι άλλους τέτοιους τρελ-
λούς παπάδες.

Παρατήρησε ένα πράμα που κανένας εδώ δεν
κοιμάται. Όλοι σαλεύουν εδώ. Από τη μια πε-
τιέται κοπέλλι με τη μασιά. Από την άλλη ξεκαρ-
δίζεται γέρος με του πλαγινού του τις νοστιμιές. Πα-
ρακείθε παίζει τα δάχτυλά του στο τραπέζι και ένας
συλλογισμένος. Μέσα στο διπλανό το μαγαζί ανεβο-
κατεβάζει άλλος την πήχη σαν τυλιγάδι, και με-
τράει το χασέ. Αντίκρυ στο ψωμάδικο, μπαινοβγαί-
νει το φτυάρι με τα ψωμιά. Παρέκει ζυγιάζει ο
μπακάλης τις παινεμένες σαρδέλες του. Που το χου-
ζούρι και το ραχάτι της άπάνω της Άγοράς! Εκεί
υπνος και χώνεψη, εδώ δουλειά και γλέντι. Άχ,
και τί γλέντι! Ρίξε μια ματιά σ' εκείνην την τα-
βέρνα, να καταλάβης!

Άν τύχαινε να σ' ανταμώσω στα ξένα τα πα-
λιά τα χρόνια, και με ρωτούσες τί λογής γλεντί-
ζουνε στον τόπο μας, θα σου παράσταινα τα ξεφαν-
τώματα του χωριού με τόση λαχτάρα και δίψα, που
θα λέγες:—«Εκεί είναι ή άληθινή ή ζωή». Τέτοια
είναι τά μαύρα τά ξένα! Ός και τά ψεγάδια του
τόπου σου σε κάμνουν και τάγαπας και τά ζωγρα-
φίσεις με μύριες λαμπρές θωρίες. Τώρα όμως που
τά βλέπουμε και τάκούμε, τί χρώματα να τους δώ-
σουμε! Τί να της ψάλουμε της βρώμικης, της σκο-
τεινής, της μουχλιασμένης ταβέρνας, που κρατάει
φυλακισμένους και μασκαρεύει τους αξιώτερους δου-
λευτάδες μας! Τί τραγούδι να του πούμε του τα-
βερνάρη που παρακαλεί μες στην καρδιά του να
μασσήσουνε τά ποτήρια του!

Άκουγέ τον, το βραχνιασμένο τον τραγουδιστή
της ταβέρνας. Ο άμανές του είναι άχαμνός και ξε-
κρεμασμένος σαν το βρακί του. Άλλα δυο τρία πο-
τήρια, και θα ξεψυχήση κι ο άμανές. Θα κωλοσυρθή
τότες το παλικάρι στο σπύτι του, θα βρήση αντίς να
καλησπερίση, θα ξεράση αντίς να φάη, και θάπο-
κοιμηθή αντίς να συλλογιστή πως τέτοια χέρια που
τάφταιαξε ή φύση για να πιάνουν τουφέκι, κι άλυ-
σίδες να σπάνουν, είναι κρέμα, μεγάλο κρέμα να
δουλεύουν δλημερίς για κομμάτι μαύρο ψωμί και
για μερικά ποτήρια φαρμάκι.

Μή μου λές πως τά μεγαλώνω. Άχ, δεν τά με-
γαλώνω όσο τους πρέπει και τους ταιριάζει. Και δεν
είναι οι μεροδουλετάδες μανάχα, είναι κ' οι πρα-
ματευτάδες, κ' οι άρχόντοι, κ' οι προεστοί. Μόλις

* Η άρχή στον άριθ. 353.